

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

21 Inferior summum non judicat hac prohibe[n]te.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

tnes, qui in ecclesia Christi deserviunt, quorum gradus, & nomina sunt hæc: ostiarius, diaconus, presbyter, episcopus, acolythus, subdiaconus, diacono, presbyter, episcopus. ¶ Ordo episcoporum quadripartitus est, id est, in patriarchis, archiepiscopis, metropolitanis, atque episcopis. Patriarcha, græca lingua, summus patrum interpretatur, quia primum, id est, 1. Apostolicum retinet locum, & ideo, quia summo honore fungitur, tali nomine censetur, sicut Romanus, Antiochenus, & Alexandrinus. Archiepiscopus græco dicitur vocabulo, quod sit summus episcoporum, tenet enim vicem Apostolicam, & præfidet tam metropolitanis, quam cæteris episcopis. Metropolitanus autem à mensura civitatum vocatur: singulis enim provinciis præminent, quorum auctoritati, & doctrinæ a cæteri sacerdotes subiecti sunt, sine quibus nihil reliquos agere licet episcopos: sollicitudo enim totius provincie ipsi commissa est. Omnes autem superius designati ordines uno eodemque vocabulo episcopi nominantur: sed idè privato nomine quidam utuntur, propter distinctionem potestatum, quam singulariter acceperunt. Patriarcha patrum princeps: Acolythi enim princeps, inde archiepiscopus, princeps episcoporum, sicut metropolitanus à mensura civitatum. ¶ Episcopatus autem vocabulum inde ductum, quod ille, qui efficitur b episcopus superintendat, scilicet curam gerens subditorum: *Ἐπίσκοπος* enim Græcè, intendere dicitur. Episcopi autem Græcè, Latine speculatores interpretantur: nam speculator est præpositus in ecclesia dicitur, eò quod speculetur, & perspicat populum infra se positum mores, & vitam. ¶ Pontifex princeps sacerdotum est, quasi via sequentium. Ipse & summus sacerdos, ipse & Pontifex maximus, nuncupatur. Ipse enim efficit sacerdotes, atque levitas, ipse omnes ordines ecclesiasticos disponit, ipse, quid unusquisque facere debeat ostendit. Antea autem qui Reges erant, & Pontifices erant. Nam majorum hæc erat consuetudo, ut rex esset etiam sacerdos & Pontifex. Vnde & Romani Imperatores Pontifices dicebantur. ¶ Vates à vi mentis appellatur, cuius significatio multiplex est: nam modò sacerdotem, modò prophetam significat, modò poetam. ¶ Antistes sacerdos dicitur est, quod antestat: Primus est enim in ordine ecclesiæ, & supra se nullum habet. ¶ Sacerdos autem nomen habet compositum ex Græco & Latino, quasi sacrum dans: sicut enim rex à regendo, ita sacerdos à sacrificando vocatus est, consecrat enim, & sacrificat. Sacerdotes autem gentilium flamines dicebantur. Hi in capite habebant pileum, in quo erat brevis virga, desuper habens lanæ aliquid, quod cum propter artem ferre non possent, filo tantum capita religere cœperunt. Nam nudis penitus eos capitibus incedere nefas erat. Vnde à filo, quo utebantur, flamines dicti sunt, quasi filamines. Vestim sœtis diebus filo deposito, pileum imponebant pro sacerdotii eminentiâ. ¶ Presbyter Græcè, Latine senior interpretatur: non modò pro ætate, vel decrepitate senectute, sed etiam propter honorem, & dignitatem, quam acceperunt, presbyteri nominantur, unde 2 & apud veteres, iidem episcopi & presbyteri fuerunt; quia illud nomen dignitatis est, & non 3. ætatis. Ideo autem & presbyteri sacerdotes vocantur, quia sacrum dant, sicut episcopi, qui licet sint sacerdotes, tamen Pontificatus apicem non habent: quia nec chrismate frontem signant, nec paraclætum Spiritum dant, quod solis debent episcopis, lectio Actuum c. Apostolorum demonstrat. ¶ Levita ex nomine auctoris vocati. De Levi enim levitæ exortii sunt, à quibus in templo Dei mystici sacramenti ministeria explebantur. Hi Græcè diaconi, Latine ministri dicuntur, quia sicut in sacerdote conse-

a al. doctrina & potestati. orig. b superestitutus, superintendat. orig. & Rab. c. Ad. t.

cratio, ita in diacono ministerii dispensatio habetur. ¶ Hypodiaconi Græcè, quos nos subdiaconos dicimus, qui ideo sic appellantur, quia subiacent præceptis, & officiis levitarum. Oblationes enim in templo Dei à fidelibus ipsi suscipiunt, & levitis superponendas altaribus deferunt: hi apud Hebræos, Nathinai vocantur. ¶ Lectores à legendo, psalmista à Psalmis canendis vocati: illi enim prædicant populis, quid sequantur; isti canunt, ut excitent ad compunctionem animos audientium; licet & quidam lectores ita miserabiliter pronuncient, ut quosdam ad lætium, lamentationemque compellant. Iidem etiam & pronuntiatores vocantur, quod porro b annunciant. Tanta enim & tam clara erit eorum vox, ut quamvis longè positorum aures adimpliant. ¶ Cantor autem vocatus, quia vocem modulatur in cantu. Huius duo genera dicuntur in arte musica, sicut ea docti homines Latine dicere poterunt, præcantor, & succentor: præcantor scilicet, qui vocem præmittit in cantu; succentor autem, qui subsequenter canendo respondet. ¶ Conceptor autem dicitur, quia consonat: qui autem non consonat, nec concinit, nec cantor, nec conceptor erit. ¶ Acolythi c Græcè, Latine cerofarii dicuntur, à deportandis cereis, quando legendum est Evangelium, aut sacrificium offerendum: tunc enim accendunt luminaria ab eis, & deportantur, non ad effugandas tenebras, dum Sol eodem tempore rutilet, sed ad signum lætitiæ demonstrandum, ut sub typo luminis corporalis, illa lux ostendatur, de qua in Evangelio legitur d. [Erat lux vera, que illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum.] Exorciste ex Græco in Latinum adjuvantes, sive increpantes vocantur, invocant enim super catechumenos vel super eos, qui habent spiritum immundum, nomen Domini IESU, adjuvantes per eum, ut egrediar ab eis. ¶ Ostiarii iidem, & Janitores, qui in veteri Testamento electi sunt ad custodiam templi, ut non ingrederetur in illud immundus in omni re. Dicti autem ostiarii, quod præfunt ostiis templi. Ipsi enim tenentes clavem, omnia iutes, extraque custodiunt, atque inter bonos & malos habentes iudicium, fideles recipiunt, & respuunt infideles.

1. ¶ Id est, apostolicum] Antea legebatur, post Apostolicum. Restituta est vera lectio non modò ex Isidori, & veterum exemplarium Gratiani fide, sed ex ipsa ab Isidori allata ratione, qua Romanum, Antiochenum, & Alexandrinum, Patriarchas propterea vocat, quia Apostolicum locum tenent. Hoc idem B. Gregorius lib. 6. epist. 27. scribens Eulogio Alexandrino, declarat his verbis: Itaque cum multi sint Apostoli, pro ipso tamen principatu sola Apostolorum Principis sedes in auctoritate convaluit, quæ in tribus locis unius est. Ipse enim sublimavit sedem, in qua etiam quiescere, & præsentem vitam finire dignatus est: ipse decoravit sedem, in qua Evangelistam discipulum misit: ipse firmavit sedem, in qua septem annis, quamvis discessurus, sedit: Atque hoc idem ait. Anacletus, c. sacrosancta. infra, dist. 22.

2. ¶ Vnde & apud] Restituta hæc sunt in locum suum, quo loco habentur apud sanctum Isidorum.

3. ¶ Et non ætatis] In originali est, hoc ætatis, & ita apud Hieronymum in epist. 83. ad Oceanum, sed ob glossam non est mutatum.

C. II. ¶ Romana ecclesiæ à Christo primitum accepit.

Item Anacletus ad episcopos Italia. epist. 21.

IN e novo Testamento post Christum Dominum à Petro sacerdotialis cœpit ordo: quia ipsi primò Pontificatus in ecclesia Christi datus est, Domino dicente ad eum [Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo

a al. mysterii. b al. populo. c. Ivo part. 6. cap. 1. d. Ioan. 1. e. Anselm. c. 1. Polyc. l. 1. c. 1. Ivo p. s. ca. 1. Panorm. l. 3. c. 82. f. Matth. 16. & ult.

ecclesiam meam, & porta inferi non pravelebunt adversus eam, & tibi dabo claves regni caelorum.] Hic ergo ligandi, atque solvendi potestatem primus accepit a domino, primusque ad fidem populum virtute suae praedicationis adduxit. Ceteri vero Apostoli cum eodem patre confortio honorem, & potestatem acceperunt, ipsi quoque principem eorum esse voluerunt, qui etiam jubente Domino in toto orbe dispersi Evangelium praedicaverunt. Ipsi quoque decedentibus, in locum eorum successerunt episcopi: quorum ordinatio praetaxato debet fieri ordine, & modo; quos qui recipit, & verba eorum, Deum re. episcopi: qui autem spernit eos; eum a quo missi sunt, & cuius legatione funguntur, spernit; & ipse indubitanter spernetur a Domino. *Videntes a autem ipsi Apostoli messem esse multam, & operarios paucos, rogaverunt dominum messis, ut mitteret operarios in messem suam. — inde ab eis electi sunt lxxii. discipuli; quorum typum gerunt presbyteri, atque in eorum locum sunt constituti in ecclesia.*

C. III. ¶ *Primum Romanae ecclesiae non aliqua synodus, sed Christus instituit.*

Item Gelasius urbis Romae episcopus omnibus orthodoxis.

Quamvis b. universae per orbem Catholicae Ecclesiae unus thalamus Christi sint, sancta tamen Romana, Catholica, & Apostolica Ecclesia nullis synodis constituta, ceteris ecclesiis praefata est, sed Evangelica voce Domini, & Salvatoris nostri primatum obtinuit. [Tu es Petrus c. (inquens) & super hanc petram aedificabo ecclesiam meam: & porta inferi non pravelebunt adversus eam. Et tibi dabo claves regni caelorum; & quodcumque solveris super terram, erit solutum & in caelis.] Cui data est etiam societas beatissimi Pauli, vasis electionis, qui non diverso (sicut haeretici garrunt) sed uno tempore, uno eodemque die gloriosa morte cum Petro in urbe Roma sub Caesare Nerone agonizans coronatus est, & pariter supradictam sanctam Romanam Ecclesiam Christo Domino consecravit, eamque omnibus urbibus in universo mundo sua praesentia, atque venerando triumpho praerulerunt. Ergo prima Petri Apostoli sedes Romana ecclesia, non habens maculam, neque rugam, nec aliquid huiusmodi.

3. pars. *In his omnibus, quanto gradus celsior, tanto major auctoritas invenitur. In maioribus, siquidem, est regendi, & jubendi potestas: in minoribus, obsequendi necessitas.*

C. IIII. ¶ *Inferiorum sacra, superiorum sententia obnoxia sunt.*

Unde Nicolaus Papa ad Michaelem Imperatorem, in epistola, cuius initium est [Propositum]

Inferior sedes superiorem absolvere non potest. Sola ergo potior inferiorem convenienter absolvit. Hinc liquido perditur, quia quem non potest absolvere, non potest iudicio inferiorem potiore ligare. *Et infra.* Unde propheta ait: Nunquid gloriorabitur securis contra eum, qui locat in ea? aut exultabit serra contra eum, qui trahit eam? His ita ex divina scriptura, & probabili-um Patrum doctrina commemoratis, sole clarius exhibuimus, non posse quemquam qui minoris auctoritatis est, eum, qui majoris potestatis est, iudicis suis addicere, aut propriis definitionibus subjugare.

C. V. ¶ *De eodem.*

Idem eadem Epistola.

Nolite nos existimare facta: cuiuslibet proximo- rum nostrorum, quae sunt digna reprehensione, velle defendere, sed quod ita velimus filios circa spiri-

tualem patrem, & discipulos erga magistrum devotos ac sobrios esse; ut nulla penitus temeritate ad eorum vitam (ut non dicam dijudicandam) sed nec saltem tenuiter reprehendendam profiliant.

C. VI. ¶ *Inferiores majoribus nec benedicere, nec maledicere possunt.*

Item Nicolaus Papa eadem epistola.

Denique a si in epistola legimus ad Hebraeos b, quod minor a majore benedicatur; restat profectio ut exigente ratione etiam maledicatur. Siquidem hac utri- que praesentibus periculosa tempora illi, qui ante nos fuerunt, providam in ecclesiis consuetudinem tradi- derunt; hodieque in Romana ecclesia, quae magistra est omnium ecclesiarum, impraetermissa c servatur: ita ut nullus sacerdos majore suo non innuente d consecrator e culibet rei benedictionem e dare nitatur: sed anterior stans ad pronuntiandam aliquam lectionem, benedictionem quidem postulat, sed ei quilibet infe- rior non audeat penitus benedicere. Cur hoc? numquid benedicere peccatum est? absit. De maledicis enim, non de benedicis dicit Apostolus f; quia regnum Dei non possidebunt: sed per hoc imuitur, quante censurae fra- no inferiores quique a suis praepositis iudicandis coer- cendi sunt, si his nec etiam benedicens ullum peni- tus obtineant.

C. VII. ¶ *De eodem.*

Idem eadem epistola.

Nunc g autem divina inspiratione non nos pigebit, nec nobis impossibile erit, offendere vobis (si ta- men audire velitis) non posse quemquam rite ab iis, qui inferioris dignitatis, vel ordinis sunt, judicialibus sub- mitti definitionibus. Siquidem tempore Diocletiani, & Maximiani Augustorum, Marcellinus episcopus ur- bis Romae, qui postea insignis martyr effectus est, adeo compulsus est a paganis, ut in templum eorum ingres- sus granathuris super prunas imponeret: cuius rei gra- tia collecto numerosorum concilio episcoporum, & in- quisitione facta, hoc idem Pontifex se egisse confessus est. Nullus tamen eorum profectio sententiam in eum ausus est, dum ei saepissime omnes perhiberent: Tu ore iudica causam tuam, non nostro iudicio. Et iterum: Noli a jure, audire nostro iudicio; sed collige in sinu tuo causam tuam, & rursus: Quoniam ex te, inquit, ju- stificaberis, aut ex ore tuo condemnaberis. Et iterum dicunt: Prima sedes non iudicabitur a quoquam. *Idem in eadem.* ¶ Sed & cum quidam tempore quodam con- tra Christum Papam tentassent quaedam mali h. rumoris objicere, & in concilio, cui & Valentinianus Augustus intererat, dictam fuisset: Non licere adversus Pontifi- cem dare sententiam, surrexit idem protinus Impera- tor, & in arbitrio praefati Pontificis tribuit iudicare judi- cium suum. Etenim nullus Pontificum minorum, vel in- feriorum urbium subactus iudicis invenitur.

C. VIII. ¶ *Majores a minoribus iudicari non possunt.*

Idem Nicolaus eadem epistola.

Submittitur Ignatius minorum, inferiorum, & sub- jectorum deliberationibus, cum sacris canonibus praecipientibus, & exemplis sanctorum Patrum, semper, ubi est major auctoritas, sit eundem, & in omnibus con- troversis; ad potioris sedis iudicia actio i dirigatur. Quod non solum a catholicis, verum etiam ab ipsis const- stat observatum haereticis. Alioquin a cephalum liquet esse concilium, ubi de tanta persona agitur, & majorum non expectatur sententia, cum nec in causa clericorum i

a Luc. 10. Matth. 9. b In decreto cum 70. Episcopis. Poly- c. 1. tit. 2. Anselm. c. 69. Burch. l. 3. c. 220. Pann. l. 2. c. 3. c. Matth. 16. d Inf. dist. 27. c. sacrosanctae ex Anselm.

a Anselm. lib. 7. cap. 144. l. 1. part. 3. cap. 17. c. part. 6. cap. 355. b Heb. 7. c. al. impraetermissa. d al. jubente. e al. bene- dicitur nitatur. f Gal. 3. g Poly. l. 1. tit. 20. Anselm. l. 2. c. 67. al. 70. l. 1. part. 3. cap. 3. Patm. l. 4. cap. 6. h al. non boni i orig. i. orig. non habet.

inferioris gradus, solius episcopi sui iudicium tantum-
modo postulandum a sit.

C. IX. ¶ Minorum sententia, majores da-
mnare non valet.

Idem Nicolaus ead. epist.

In tantum hanc presumptionem sancti Patres apud
Chalcedonem detestati sunt, ut Dioscorum Alexan-
drinum Antistitem inter cetera, idcirco potissimum si-
ne ulla restitutione damnarent, quia in contumacia i-
permanens erga primam sedis Romanæ privilegium, re-
sistere a suis superstitionibus, ut servaretur a prima se-
de Apostolica, noluit: & ponens * in caelo os suum, &
lingua ejus transeunte super terram, excommunicationem
in S. Leonem Papam dicitur, ita ut in sententia contra
ipsum prolata, hoc videantur memorare præcipue, dicen-
tes: [Quoniam secundis excessibus priorem iniquitatem
valde transcendit. Præsumpsit enim & excommunicationem
dicere adversus sanctissimum, & beatissimum archi-
episcopum magnæ Romæ Leonem.] Numquid ibi legitur
inquisitionem fuisse factam, utrum iuste, an iniuste ipsam
Dioscorus excommunicationem dicitur? Non plane:
sed absque omni controversia hoc in eo ulti sunt: quia
cum esset inferior, potiore quibuslibet conatus est la-
cescere contumeliis, teste Anatolio Constantinopolitano
præsule: qui dicit e [Propter fidem non est damnatus
Dioscorus: sed quia excommunicationem fecit domino
Archiepiscopo Leoni.]

¶ In contumacia] Hinc usque ad verb. ponens, addita
sunt ex originali.

DISTINCTIO XXII

Quia ergo major à minori iudicari non debet, con-
cedendum est, quæ inter ceteras ecclesias, primum
locum, quæ secundum, vel tertium obtineat. Ro-
mana ecclesia (sicut supra dictum est) primum locum inter cete-
ras obtinet: Alexandria secundum, Antiochena ecclesia tertium
ab ea locum accepit.

C. I. ¶ Romana ecclesia ceterarum prima-
tum tenet.

Vnde Nicolaus Papa I. [d. scribit Mediolanen-
sibus per Petrum Damianum lega-
tum suum.

Omnes e sive patriarchii cujuslibet apices, sive me-
tropoleon primatus, aut episcopatum cathedras,
vel ecclesiarum cujuslibet ordinis dignitates instituit
Romana ecclesia. Illam verò solus ille fundavit, & su-
per petram fidei mox nascentis erexit, qui beato aternæ
vite clavigeri terteni simul & cœlestis imperii jura
commisit. Non ergo quilibet terrena sententia, sed il-
lud verbum, per quod constructum est cœlum, & terra;
per quod denique omnia condita sunt elementa, Ro-
manam fundavit ecclesiam. Illius certè privilegio fun-
gitur, illius auctoritate fulcitur. Vnde non dubium,
quia quisquis cuilibet ecclesie jus suum detrahit, inju-
stiam facit. Qui autem Romanæ ecclesie privilegium
ab ipso summo omnium ecclesiarum capite traditum au-
ferre conatur, hic proculdubio in hæresim labitur; &
cum ille vocetur injustus, hic est proculdubio dicendus
hæreticus. Fidem quippe violat, qui adversus illam a-
git, quæ mater est fidei: & illi contumax invenitur, qui
eam cunctis ecclesiis prætulisse cognoscitur. & infra.
¶ Vnde & ipse S. Ambrosius se in omnibus sequi magi-
stram sanctam Romanam profiteretur ecclesiam.

C. II. ¶ Non ab Apostolis, sed ab ipso Do-
mino Romana ecclesia primatus
accipit.

a al. præstantium. b Poly. l. i. tit. 20. Anselm. l. 2. cap.
65. Ivo p. 3. c. 8. Pand. 4. c. 6. & 7. * Psal. 72. c. In concilio
Chalcedonen. sessione 3. d. junior.] Anselm. l. 1.
c. 63. al. 64.

Uero Anacletus servus Christi Iesu ad omnes
episcopos, epistola 3. c. 3.

Sacrofancta a Romana, & Apostolica Ecclesia non
ab Apostolis, sed ab ipso Domino salvatore nostro
primatum obtinuit: & eminentiam potestatis super
universas ecclesias, ac totum Christiani populi gregem
assecuta est: sicut ipse B. Petro Apostolo dixit b: [Ta-
es Petrus, & super hanc petram edificabo ecclesiam meam, & por-
ta inferi non prevalebunt adversus eam; & tibi dabo claves re-
gni cœlorum, & quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum
& in caelis: & quodcumque solveris super terram, erit solutum &
in caelis.] Adhibita e est etiam societas in eadem Ro-
mana urbe beatissimi Apostoli Pauli, vasis electionis,
qui uno die, unoque tempore gloriosa morte cum Petro
sub principe Nerone agonizans conatus est, & ambo
sanctam ecclesiam Romanam consecraverunt, aliisque
omnibus urbibus in universo mundo sua presentia, at-
que venerando triumpho prætulērunt. Et licet pro
omnibus allidua apud Deum omnium Sanctorum effun-
datur oratio; his tamē verbis Paulus beatissimus Aposto-
lus a Romanis proprio chirographo pollicetur, dicens.
[Testis enim mihi est Deus, cui servo in spiritu meo in Evangelio
filii eius, quod sine intermissione memoriam vestri facio scriptam
in orationibus meis.] ¶ Prima e ergo sedes est cœlesti
beneficio Romanæ ecclesie, quam (ut memoratum est)
beatissimi Petrus, & Paulus suo martyrio consecraverunt.
Secunda autem sedes apud Alexandriam, B. Petri no-
mine à Marco ejus discipulo atque Evangelista conse-
crata est: quia i & ipse in Ægypto primum verbum
veritatis directus à Petro prædicavit, & gloriosum susce-
pit martyrium; cui venerabilis successit Abilius. Ter-
tia verò sedes apud Antiochiam ejusdem, id est, beati
Petri Apostoli nomine habetur honorabilis, quia illic
priusquam Romam veniret, habitavit, Ignatium epi-
scopum constituit; & illic primum nomen Christiano-
rum novellæ gentis exortum est, & post pauca. f ¶ Inter
beatos Apostolos quædam fuit discretio g potestatis
& licet omnes essent Apostoli, Petro tamen à Domino
concessum est (& ipse inter se id ipsum voluerunt) ut
reliquis omnibus præfere Apostolis, & Cephas z id est
caput & principium teneret Apostolatus, qui & eandem
formam suis successoribus, & reliquis 3 episcopis ste-
nendam tradiderunt. Et non solum hoc in novo testi-
mento est constitutum, sed etiam in veteri fuit: unde
scriptum h est: [Moses, & Aaren in sacerdotibus eius]
id est, primi inter eos fuerunt, & post pauca. ¶ Hac ve-
rò Apostolica i sedes, cardo, & caput (ut prædictum
est) omnium ecclesiarum à Domino, & non ab alio est
constituta, & sicut cardine ostium regitur, sic hujus san-
ctæ sedis auctoritate omnes ecclesie (Domino disponente
te) reguntur.

¶ Quia] Hinc usque ad ver. Tertia, addita sunt ex ori-
ginali: quemadmodum & alia nonnulla.

2 ¶ Cephas] In Evangelio Joannis c. 1. Cephas (quæ nō
Syriaca est) exponitur x̄p̄s quod Græcè petram significat
idg, docet etiam B. Hieronymus in comm. epist. ad Galatas, cap. 2.
neque credendum est ignorasse Anacletum: sed voluisse eam
dilectionem ad Græcam linguam eo tempore usitatissimam referre. Quod
fecit Cyrillus Hierosolymitanus, catechesi decima, in nomine, hinc
non modo hebraicam, sed etiam græcam illi etymologiam tra-
henti.

a Lib. 3. de sacramentis, cap. 1. In præfatone concilii Nicæni
Polyep. l. i. tit. 2. Ansel. l. 1. cap. 2. & 26. Pamorm. lib. 2. cap. 2.
b Matth. 16. c. sup. dist. 21. cap. quam via. & Roman. 1.
c Pamorm. l. 4. cap. 5. & Poly. lib. 2. tit. 1. Ansel. lib. 1. cap. 6.
d Euseb. l. 1. cap. 199. Ivo part. 5. cap. 66. g al. discretio, & hinc
h Pfal. 72. i Poly. l. 1. tit. 1. Ansel. l. 1. c. 2. Ivo part. 5. cap. 11.
Burch. l. 1. cap. 294.

